

muz. i sł. J. Kajfosz

1. Znam i - mię nad i - mio - na naj - więk - sze w świe - cie tym, zeń
 2. W i - mie - niu tym zba - wie - nie dla wszys - tkich da - ne dusz, a
 3. Twór wszel - ki nie - chaj gło - si i - mie - nia te - go treść, niech

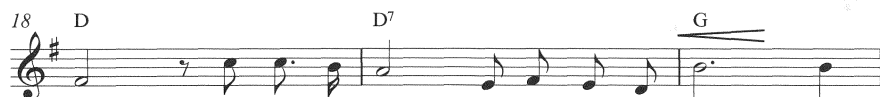
1. bło - gość nie - zgłę - bio - na i po - kój w ser - cu mym. To i - mię świa - tła
 2. słod - kie je - go brzmie - nie u - ci - sza wi - chry burz; z nim no - wa wcho - dzi
 3. moc - ny hymn się wzno - si, by od - dać je - mu cześć! Bo choć - by wszech - świat

1. blas - ki na dro - gę ży - cia śle, Bóg zdro - je świę - te
 2. wios - na, gdzie ser - ca drę - czył grzech, wdzięcz - no - ści pieśń ra -
 3. ca - ły wciąż no - wym pie - niem brzmiał, nie od - da do - syć

1. łas - ki na zie - mię złał przez nie.
 2. do - sna dłań z ust wy - pły - wa wszech. 1-3. To i - mię Je - zus na wie - ki
 3. chwa - ły za to, co w nim Bóg dał.

- trwa, w nim mo - ja du - sza zdroj szczę - ścia ma. Wspa -

- nia - ła i - mię Je - zus! Tak cud - nie w ser - cu gra.